

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשֵׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרָכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים
כֶּרֶךְ י"ד - חֲלָק י"ט

קוֹנְטֵרְס 409

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

מפתח לוח לימוד יומי

עג.....	יום כה חשון	מו.....	יום כח תשרי	יט.....	יום א תשרי
עד.....	יום כו חשון	מז.....	יום כט תשרי	כ.....	יום ב תשרי
עה.....	יום כז חשון	מח.....	יום ל תשרי	כא.....	יום ג תשרי
עו.....	יום כח חשון	מט.....	יום א חשון	כב.....	יום ד תשרי
עז.....	יום כט חשון	נ.....	יום ב חשון	כג.....	יום ה תשרי
עח.....	יום א כסלו	נא.....	יום ג חשון	כד.....	יום ו תשרי
עט.....	יום ב כסלו	נב.....	יום ד חשון	כה.....	יום ז תשרי
פ.....	יום ג כסלו	נג.....	יום ה חשון	כו.....	יום ח תשרי
פא.....	יום ד כסלו	נד.....	יום ו חשון	כז.....	יום ט תשרי
פב.....	יום ה כסלו	נה.....	יום ז חשון	כח.....	יום י תשרי
פג.....	יום ו כסלו	נו.....	יום ח חשון	כט.....	יום יא תשרי
פד.....	יום ז כסלו	נז.....	יום ט חשון	ל.....	יום יב תשרי
פה.....	יום ח כסלו	נח.....	יום י חשון	לא.....	יום יג תשרי
פו.....	יום ט כסלו	נט.....	יום יא חשון	לב.....	יום יד תשרי
פז.....	יום י כסלו	ס.....	יום יב חשון	לג.....	יום טו תשרי
פח.....	יום יא כסלו	סא.....	יום יג חשון	לד.....	יום טז תשרי
פט.....	יום יב כסלו	סב.....	יום יד חשון	לה.....	יום יז תשרי
צ.....	יום יג כסלו	סג.....	יום טו חשון	לו.....	יום יח תשרי
צא.....	יום יד כסלו	סד.....	יום טז חשון	לז.....	יום יט תשרי
צב.....	יום טו כסלו	סה.....	יום יז חשון	לח.....	יום כ תשרי
צג.....	יום טז כסלו	סו.....	יום יח חשון	לט.....	יום כא תשרי
צד.....	יום יז כסלו	סז.....	יום יט חשון	מ.....	יום כב תשרי
צה.....	יום יח כסלו	סח.....	יום כ חשון	מא.....	יום כג תשרי
צו.....	יום יט כסלו	סט.....	יום כא חשון	מב.....	יום כד תשרי
צז.....	יום כ כסלו	ע.....	יום כב חשון	מג.....	יום כה תשרי
צח.....	יום כא כסלו	עא.....	יום כג חשון	מד.....	יום כו תשרי
צט.....	יום כב כסלו	עב.....	יום כד חשון	מה.....	יום כז תשרי

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשָׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וּבְזוּהַר (זוּהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמַּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזוּהַ תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זִי"ע וּבְזוּהַ יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קַרְן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׂים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׁכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׂים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מְשֻׁנוּת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֶנֶת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עפ"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזוּהַר: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סֵפְרֵי הַזוּהַר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזוּהַר בְּיַדִּי קָדְשׁוֹ וְרָקַד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדֵי דְקִדְשָׁה מְשֻׁמַּחַת הַיּוֹם וּמְשֻׁמַּחַת הַתּוֹרָה נִשְׁקַבְּ בְּפִי קָדְשׁוֹ אֶת סֵפֶר הַזוּהַר וְאָמַר בְּזוּהַ הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֹן דוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפִּיר אֹתָךְ, וְאַתָּה מִפִּיר אוֹתִי]. (טַעֲמֵי הַמְנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזוּהַר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזוּהַ מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזוּהַר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קִדְשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזוּהַ, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זוּהַר לְעֵלוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוּיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים "וְיִקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ אֲבִיךָ".

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמְשִׁתְּתָפִים וּמְתַאֲחָדִים בְּרַצוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלָם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יִהְיֶה לְאַלְף" שְׁאֵפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּדָה - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֶר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עפ"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזוּהַר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֵז סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפִטוֹר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֲגֵי יְהוּדֵי אֲרָם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארך ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מפתח לוח לימוד יומי

תקלה

יום כג כסלו..... ק	יום כד טבת..... קלא	יום כו שבט..... קסא
יום כה כסלו..... קא	יום כה טבת..... קלב	יום כז שבט..... קסב
יום כה כסלו..... קב	יום כז טבת..... קלג	יום כח שבט..... קסג
יום כז כסלו..... קג	יום כז טבת..... קלד	יום כט שבט..... קסד
יום כז כסלו..... קד	יום כח טבת..... קלה	יום ל שבט..... קסה
יום כח כסלו..... קה	יום כט טבת..... קלו	יום א אדר..... קסו
יום כט כסלו..... קו	יום א שבט..... קלז	יום ב אדר..... קסז
יום ל כסלו..... קז	יום ב שבט..... קלח	יום ג אדר..... קסח
יום א טבת..... קח	יום ג שבט..... קלט	יום ד אדר..... קסט
יום ב טבת..... קט	יום ד שבט..... קמ	יום ה אדר..... קע
יום ג טבת..... קי	יום ה שבט..... קמא	יום ו אדר..... קעא
יום ד טבת..... קיא	יום ו שבט..... קמב	יום ז אדר..... קעב
יום ה טבת..... קיב	יום ז שבט..... קמג	יום ח אדר..... קעג
יום ו טבת..... קיג	יום ח שבט..... קמד	יום ט אדר..... קעד
יום ז טבת..... קיד	יום ט שבט..... קמה	יום י אדר..... קעה
יום ח טבת..... קטו	יום י שבט..... קמו	יום יא אדר..... קעו
יום ט טבת..... קטז	יום יא שבט..... קמז	יום יב אדר..... קעז
יום י טבת..... קיז	יום יב שבט..... קמח	יום יג אדר..... קעח
יום יא טבת..... קיח	יום יג שבט..... קמט	יום יד אדר..... קעט
יום יב טבת..... קיט	יום יד שבט..... קנ	יום טו אדר..... קפ
יום יג טבת..... קכ	יום טז שבט..... קנא	יום טז אדר..... קפא
יום יד טבת..... קכא	יום טז שבט..... קנב	יום יז אדר..... קפב
יום טז טבת..... קכב	יום יז שבט..... קנב	יום יח אדר..... קפג
יום טז טבת..... קכג	יום יח שבט..... קנג	יום יט אדר..... קפד
יום יז טבת..... קכד	יום יט שבט..... קנד	יום כ אדר..... קפה
יום יח טבת..... קכה	יום כ שבט..... קנה	יום כא אדר..... קפו
יום יט טבת..... קכו	יום כא שבט..... קנו	יום כב אדר..... קפז
יום כ טבת..... קכז	יום כב שבט..... קנז	יום כג אדר..... קפח
יום כא טבת..... קכח	יום כג שבט..... קנח	יום כד אדר..... קפט
יום כב טבת..... קכט	יום כד שבט..... קנט	יום כה אדר..... קצ
יום כג טבת..... קל	יום כה שבט..... קס	יום כו אדר..... קצא

דְּאֵת־פֶּשֶׁט אִמָּה בְּתֵר אִמָּה, וְדָא בְּתֵר דָּא, וְכֹלְא
בְּרָזָא (ס"א מרזא) דְּבוּצִינָא דְּלַעֲיֵלָא קָא אֲתִיָּא,
לְמַהוּ עֵילָא וְתַתָּא מִשְׁחַתָּא חֲדָא.

וְדָא אִיהוּ מִשְׁחַתָּא דְּאִיהוּ בְּקִדּוּשָׁה יִתִּיר, בְּגִין
דְּאִית מִשְׁחַתָּא אַחְרָא, דְּאִיהִי לְחַפְיָא עַל
דָּא דְּאִיהִי לְגוּ. דְּהָא בְּמִשְׁחַתָּא אַחְרָא דְּחַפְיָא
עַל דָּא, סְלֵקָא בְּחוּשְׁבָנָא בְּחוּשְׁבֵן תְּלַתִּין
וְאַרְבַּעַה, וְלִגְנָו בְּחוּשְׁבֵן תְּלַתִּין וְתִרְיָן (ס"א דאיהו
לְחַפְיָא עַל דָּא דְּאִיהִי לְגוּ וְסֵלְקָא בְּחוּשְׁבָנָא, בְּחוּשְׁבֵן ד"ל וְלִגְנָו בְּחוּשְׁבֵן ל"ב)
וְדָא אִיהוּ רְזָא (דף רל"ג ע"ב) דְּחַפְיָא דָּא עַל דָּא,
ל"ב לְגוּ, ד"ל (ל"ב אִיהוּ קְיָמָא לְגוּ, ד"ל אִיהוּ קְיָמָא) לְבַר.

בְּגִין דְּהָא מִשְׁחַתָּא קְדָמָאָה, דְּאִיהוּ קְדִישָׁא
בְּגוּוּנִין קְדִישִׁין, דְּאִינוּן שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
וְתַכְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי, אֵלִין גְּוּוּנִין
קְדִישִׁין, וְכֹל חֻשְׁבֵן דִּילִיָּה סְלֵקָא לְחוּשְׁבֵן
תְּלַתִּין וְתִרְיָן. וּמִשְׁחַתָּא תְּנִינָא דְּאִיהוּ לְבַר
לְחַפְיָא עַל דָּא, אִיהִי סְלֵקָא לְחוּשְׁבֵן תְּלַתִּין
וְאַרְבַּעַה. וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּכַתִּיב, (תהלים מא) אֲשָׁרִי
מִשְׁפִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יי'. בְּיוֹם
רָעָה מִמֶּשׁ, יִמְלֹטְהוּ יי'.

רְזָא דְּחוּשְׁבָנָא לְגוּ, דְּאִיהוּ רְזָא תְּלַתִּין וְתִרְיָן.
וּבְהַהוּא חֻשְׁבָנָא דְּלְבַר, מַה כְּתִיב, וְעֵשִׂית
יְרִיעוֹת עֲזִים. יְרִיעוֹת עֲזִים, אֲמָאֵי עֲזִים. אֵלָא
רְזָא דְּגוּוּנָא דִּילִיָּה, לְמִיָּהֵב דְּיִכְתָּא בְּרָזָא
דְּקוּדְשָׁא, וּבְגִין כֹּף יְרִיעוֹת עֲזִים וְדָאֵי. כְּתִיב
(שיר השירים ו) אֶל גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי וְגו', הָא
אוּקְמוּהָ, אֲבָל מַה אֲגוֹז אִית לִיה קְלִיפָה,
דְּסַחְרָא וְחַפְיָא עַל מוּחָא, וּמוּחָא לְגוּ, אוּף
הָכִי בְּכָל מְלָה דְּקוּדְשָׁא, קְדֻשָׁה לְגוּ, וְסַחְרָא
אַחְרָא לְבַר. וְרְזָא דָּא, (חבוקק א) רִשְׁע מַכְתִּיר אֶת
הַצְּדִיק. וְעַל דָּא אַקְרִי אֲגוֹז, וְהָא אוּקְמוּהָ.
הָא חֲזִי, בְּהַהוּא דְּלְבַר, כֹּל מַה דְּאוּסִיף גְּרַע,
וְסִימְנִיף פְּרִי הַחֵג, דְּמַתְמַעֲטִין וְאַזְלִין.

אַחַר אִמָּה, וְזֶה אַחַר זֶה, וְהַכֵּל
בְּסוּד (מסוד) הַמְּאֹר הַעֲלִיּוֹן זֶה בָּא,
לְהִיּוֹת מַעֲלָה וּמִטָּה מִדָּה אַחַת.
וְזוּרְי הַמִּדָּה שֶׁהִיא בְּקִדּוּשָׁה יִתְרָה,
מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ מִדָּה אַחֶרֶת שֶׁהִיא
לְכִסּוֹת עַל זוֹ שֶׁהִיא בְּפָנִים. שֶׁהָרִי
בְּמִדָּה אַחֶרֶת שֶׁמְכַסֶּה עַל זֶה עוֹלָה
בְּחֻשְׁבוֹן לְחֻשְׁבוֹן שְׁלֹשִׁים
וְאַרְבַּע, וּבְפָנִים לְחֻשְׁבוֹן שְׁלֹשִׁים
וְיִשְׁתַּיִם, (שֶׁהִיא לְכִסּוֹת עַל זֶה שֶׁהִיא לְבָפְנִים
וְעוֹלָה בְּחֻשְׁבוֹן, בְּחֻשְׁבוֹן שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע, וּלְכַחוּץ
לְחֻשְׁבוֹן שְׁלֹשִׁים וְשִׁתַּיִם) וְזֶהוּ סוּד
שֶׁמְכַסֶּה זֶה עַל זֶה, שְׁלֹשִׁים
וְיִשְׁתַּיִם לְבָפְנִים - שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע
(שְׁלֹשִׁים וְשִׁתַּיִם הוּא עוֹמֵד בְּפָנִים, שְׁלֹשִׁים
וְאַרְבַּע הוּא עוֹמֵד) בְּחוּץ.

מִשׁוּם שֶׁהָרִי מִדָּה רִאשׁוֹנָה, שֶׁהִיא
קְדוּשָׁה בְּגוּוּנִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם
שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְתַכְלַת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי, אֵלוּ גְוּוּנִים קְדוּשִׁים,
וְכֹל חֻשְׁבוֹנוֹ עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן
שְׁלֹשִׁים וְשִׁתַּיִם. וּמִדָּה שְׁנִיָּה,
שֶׁהִיא לְחוּץ לְכִסּוֹת עַל זֶה, עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע, וְזֶהוּ
סוּד הַכְּתוּב (תהלים מא) אֲשָׁרִי
מִשְׁפִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ
ה'. בְּיוֹם רָעָה מִמֶּשׁ יִמְלֹטְהוּ ה'.
כּוּד הַחֻשְׁבוֹן לְפָנִים, שֶׁהוּא סוּד
שְׁלֹשִׁים וְשִׁתַּיִם. וּבְאוֹתוֹ חֻשְׁבוֹן
שֶׁל בְּחוּץ מַה כְּתוּב? וְעֵשִׂית
יְרִיעוֹת עֲזִים. יְרִיעוֹת עֲזִים, לְמַה
עֲזִים? אֵלָא הַסּוּד הַגָּוֵן שְׁלוֹ, לְתַת
מְקוֹם בְּסוּד הַקְּדֻשׁ, וּמִשׁוּם כֹּף
יְרִיעוֹת עֲזִים וְדָאֵי. כְּתוּב (שיר ו) אֶל
גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי וְגו', הָרִי פְּרֻשָׁה,
אֲבָל מַה אֲגוֹז יֵשׁ לוֹ קְלִיפָה
שֶׁמְקִיפָה וּמְכַסֶּה אֶת הַמּוּחַ, וְהַמּוּחַ
מִבְּפָנִים, אִף כֹּף בְּכָל דְּבַר שֶׁל
קְדֻשׁ - הַקְּדֻשָׁה בְּפָנִים, וְהַצַּד
הַאֲחֵר בְּחוּץ. וְסוּד זֶה - (חבוקק א)
רִשְׁע מַכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק. וְעַל כֵּן
נִקְרָא אֲגוֹז, וְהָרִי פְּרֻשָׁה.

בָּא וְרָאָה, בְּאוֹתוֹ שֶׁבְּחוּץ - כֹּל
מַה שֶׁמוּסִיף, גֹּרַע. וְסִימְנֵף פְּרִי

אוף הַכָּא נָמִי, בְּמָה דְלָגָאוּ כְּתִיב, וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יָרִיעוֹת. בְּמָה דְלָבַר כְּתִיב, עֲשֵׂתִי עֲשֶׂה יָרִיעוֹת. אוּסִיף אֲתוּנִין וְגַרְע מַחוּשְׁבָּנָא. אוּסִיף חֲשַׁבְנָא וְגַרְע (אֲחִתּוֹ), אוּסִיף חֲשַׁבְנָא, דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת כ"ו) אַרְבֵּי הַיָּרִיעָה הָאֲחַת שְׁלֹשִׁים בְּאֵמָה וְרַחֵב אַרְבַּע בְּאֵמָה הַיָּרִיעָה. וְכַד סְלִיק לְחוּשְׁבָּנָא, סְלִיק לְחוּשְׁבֵּן תְּלָתִין וְאַרְבַּעַה. דְּלִית בְּכָל אֵינֻון זַיְנֵי מִסְפָּנוּתָא, פְּהֵהוּא דְאַקְרִי ד"ל, וּבְגִין כֶּף פַּד סְלִיק לְחוּשְׁבָּנָא יְתִיר, סְלִיק בְּגִרְעוּ.

וְכַד אִיהוּ גִרְע בְּחוּשְׁבָּנָא (ג'רע), סְלִיק בְּסְלִיקוּ, דְּסְלִיק לְרִזָּא דְל"ב, דְּאִיהוּ רִזָּא דְכָל מַהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ רִזָּא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְעַל דָּא, דָּא סְלִיק, וְדָא גִרְע. דָּא סְלִיק וְגַרְע. וְדָא גִרְע וְסְלִיק. דָּא לָגוּ. וְדָא לָבַר.

הָאִי קוּ הַמְדָּה, שְׂרִי לְאַתְפְּשָׁטָא, וּמְדִיד מִשְׁחַתָּא לְקָרְשִׁים, דְּכְתִיב (שְׁמוֹת לו') וַיַּעַשׂ אֶת הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שֵׁטִים עוֹמְדִים, וְאַלִּין אֵינֻון רִזָּא דְשָׂרְפִים, וְהָא אוּקְמוּהָ, דְּכְתִיב עֲצֵי שֵׁטִים עוֹמְדִים, וּכְתִיב (ישעיה ו') שָׂרְפִים עוֹמְדִים.

מְדִידוּ דְמִשְׁחַתָּא דָּא, עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׂ וְאַמָּה וַחֲצֵי הָאֵמָה. הַכָּא כְּתִיב עֶשֶׂר אַמּוֹת, וְלֹא כְּתִיב עֶשֶׂר בְּאֵמָה. אֲלִין תְּלַת תְּלַת תְּלַת, דְּאֵינֻון תַּשַּׁע, וַחֲד דְשָׂרְיָא עַלְיָהּ, וְדָא אִיהוּ רוּחָא חָדָא דְשָׂרְיָא עַלְיָהּ.

וְהָא אַמְרִין, כְּמָה אִיהוּ שִׁיעוּרָא דְאַמָּה. וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְשִׁיעוּרָא חַד סְרִי וּפְלָגָא, דְּסְלִיקִין, וְלֹא סְלִיקִין, בְּגִין דְּגִרְעִין מְאִינֻון אוּפְנִים. וְאוּקְמוּהָ בְּרִזָּא דְרִתִּיכָא קְדִישָׁא, וְאֵינֻון עֲשָׂרִין, לְהָאִי סְטָרָא עֶשֶׂר, וְלְהָאִי סְטָרָא עֶשֶׂר, עַד דְּסְלִיקִין לְרִזָּא דְשָׂרְפִים

שְׁעוּלִים לְסוּד הַשָּׂרְפִים הַעֲלִינֻנים. וְאַחַר כֶּף עוּלָה סוּד הַקְדָּשׁ

הַחֵג, שְׁמַתְמַעְטִים וְהוֹלְכִים. אַף כְּאֵן גַּם, בְּמָה שְׁבַפְנִים כְּתוּב, וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יָרִיעוֹת. וּבְמָה שְׁבַחוּן כְּתוּב, עֲשֵׂתִי עֲשֶׂה יָרִיעוֹת. הוּסִיף אוֹתִיּוֹת וְגַרְע מִהַחֲשַׁבּוֹן. הוּסִיף לְחֲשַׁבּוֹן וְגַרְע (אוֹתִיּוֹת). הוּסִיף חֲשַׁבּוֹן, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת כ"ו) אַרְבֵּי הַיָּרִיעָה הָאֲחַת שְׁלֹשִׁים בְּאֵמָה וְרַחֵב אַרְבַּע בְּאֵמָה הַיָּרִיעָה. וּכְשַׁעוּלָה לְחֲשַׁבּוֹן, עוּלָה לְחֲשַׁבּוֹן שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע, שְׂאִין בְּכָל אוֹתָם מִיְנֵי הָעֲנִי כְּמוֹ אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא ד"ל. וּמְשׁוּם כֶּף, כְּשַׁעוּלָה לְחֲשַׁבּוֹן יוֹתֵר, עוּלָה בְּחִסְרוֹן.

וּכְשֶׁהוּא גוֹרְע בְּחֲשַׁבּוֹן (גוֹרְע), עוּלָה בְּעֻלָּה, שְׁעוּלָה לְסוּד שְׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם, שְׁהֵם סוּד כָּל הָאֲמוּנָה, וְהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ. וְלִכְּן זֶה עוּלָה וְזֶה גוֹרְע. זֶה עוּלָה וְגוֹרְע, וְזֶה גוֹרְע וְעוּלָה. זֶה לְפָנִים, וְזֶה לְחוּץ.

כֵּן הַמְדָּה הַזֶּה מִתְחִיל לְהַתְפַּשֵּׁט וּמוֹרֵד הַמְדָּה לְקָרְשִׁים, שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת לו') וַיַּעַשׂ אֶת הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שֵׁטִים עוֹמְדִים. וְאֵלּוּ הֵם סוּד הַשָּׂרְפִים, וְהָרִי פְרֻשָּׁה, שְׁכַתוּב עֲצֵי שֵׁטִים עוֹמְדִים, וּכְתוּב (ישעיה ו') שָׂרְפִים עוֹמְדִים.

מְדִידַת הַמְדָּה הַזֶּה - עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׂ וְאַמָּה וַחֲצֵי הָאֵמָה. כְּאֵן כְּתוּב עֶשֶׂר אַמּוֹת, וְלֹא כְּתוּב עֶשֶׂר בְּאֵמָה. אֵלּוּ שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ שְׁתַּיִן תַּשַּׁע, וְאַחַד שְׁשׁוּרָה עַלְיָהֶם, וְזֶהוּ רוּחַ אַחַת שְׁשׁוּרָה עַלְיָהֶם.

וְהָרִי אֲמַרְנוּ כְּמָה הוּא שְׁעוּר הָאֵמָה, וְזֶהוּ סוּד הַשְּׁעוּר - אַחַת עֲשֶׂרָה וַחֲצֵי, שְׁעוּלִים וְלֹא עוּלִים, מְשׁוּם שְׁגוּרְעִים מְאוּתָם הָאוּפְנִים. וּפְרֻשָּׁה בְּסוּד הַמְרַבְּכָה הַקְדוּשָׁה, וְהֵם עֲשָׂרִים, עֶשֶׂר לְצַד זֶה וְעֶשֶׂר לְצַד זֶה, עַד שְׁכַלְמֵם מִתְעוֹרְרִים (בְּפָנִים) בְּסוּד

עֲלֵאִין. וּלְבַתֵּר סִלִּיק רְזָא דְקוּדְשָׁא, עַד
דְּאַתְעֵרוּ (ס"א דאֲתַעֲתִידוּ) כְּלֵהוּ, בְּרְזָא דֵהֵהוּא בְּרִיחַ
הַתִּיכוֹן, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ, וְעַל דָּא פְּלַג אֵית בֵּיה
כְּלָא שְׁלִימוּ.

רְזָא דֵהֵא מִשְׁחַתָּא, לְעִשְׂרִין דְּפִין אֵינוֹן מֵאַתָּן
וּתְלָתִין. וְכֹל הָאֵי קִיִּמָּא בְּמִדְיָדוּ
כְּחוּשְׁבִּנָּא, וְהֵכִי סִלִּיק כֹּל חֻשְׁבֵּן דְּנִפְקָא מֵהֵאֵי
מִדְיָדוּ בְּרְזָא דְאֵינוֹן שְׂרָפִים.

יִרְיעוּת דְּמִשְׁפָּנָא דְאַמְרֵן דְאֵינוֹן רְזִין עֲלֵאִין.
רְזָא דְשִׁמְיָא וְהָא אוּקְמוּהָא (תהלים קד)
נוּטָה שְׁמִים פִּירִיעָה. וְרְזָא דֵהֵאֵי כֵהֵהוּא
חֻשְׁבֵּן דְקָאֲמֵרֵן. וְאֵית יִרְיעָן דְקָאֲמֵרֵן בְּרְזָא
חָדָא וְאֵית יִרְיעָן בְּרְזָא אַחְרָא, וְכֹלָא אֵיהוּ
בְּרְזָא דְלַעֲיָלָא. וְעַל דָּא כְּלָא אֵיהוּ לְמַנְדַּע
חֲכֻמָּתָא, דְכֹל סִטְרָא וְסִטְרָא, וְכֹל מְלָה וּמְלָה.
וְעַל דָּא אֲבַחִין בַּר נֶשׁ בֵּין טַב לְבִישׁ, בֵּין רְזָא
דְחֲכֻמָּתָא, וּבֵין מְלָה דְלָא קִיִּמָּא בְּחֲכֻמָּתָא.
וּבְרְזָא דְמִדְיָדוּ קְדָמָאָה, הָא אַתְמַר בְּכֻמָּה
סִטְרִין אֵיהוּ.

רְזָא דָּא רְזָא דְאַרְוּנָא דְקָאִים כְּחוּשְׁבִּנָּא, מְמָה
דְאֵיהוּ נוּטִיל, וּמְמָה דְאֵיהוּ קְבִיל, וּמְמָה
דְאֵית בֵּיה, וּמְמָה דְאֵיהוּ מְקַבֵּל: דְאֵיהוּ תֵרִין
סִטְרִין, וְנוּטִיל מֵאֵינוֹן (דף ר"ד ע"א) תֵרִין סִטְרִין.
וְעַל דָּא אִמָּה אֵיהוּ כִּסְטְרָא דָּא, וְאִמָּה כִּסְטְרָא
דָּא, וּפְלָגָא דִילֵיהָ. וּבְגִין כְּף אֲמַתִּים וְחֻצֵי
אַרְפּוּ, אֲמַתִּים מִתֵּרִין סִטְרִין, וּפְלָגָא דִילֵיהָ,
הָאֵי בְאַרְפָּא. בְּפוּחֵינָא וְרוּמָא, אִמָּה וְחֻצֵי, חַד
מֵהֵהוּא סִטְרָא יִתִיר, דְקָא נוּטִיל כְּגוּוּנָא דִימִינָא
וּשְׂמָאֵלָא. וּפְלָגָא דִילֵיהָ. דְהָא לָא שְׂרִינָא מְלָה,
אַלָּא עַל מְלָה וּבְגִין כְּף, פְּלָגָא בְכֹל חֻשְׁבֵּן
וְחוּשְׁבֵּן, וּבְגִין כְּף, אַרְוּנָא מְקַבֵּלָא מְכֻלָּא,
וְקִיִּמָּא בְּרְזָא דְחוּשְׁבִּנָּא דְכֻלָּא.

אוּתוּ הַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְוָה, וְלִכְּן חֻצֵי יֵשׁ בּוֹ בְּלֹא
שְׁלֵמוֹת.

כּוֹד הַמִּדָּה הַזֶּה, לְעִשְׂרִים קְרָשִׁים
הֵם מְאֵתִים וּשְׁלֹשִׁים, וְכֹל זֶה
עוֹמֵד בְּמִדְיָה בְּחֻשְׁבוֹן, וְכִף
עוֹלָה כֹּל חֻשְׁבוֹן שְׂיוּצָא
מִהַמִּדְיָה הַזֶּה בְּסוּד אוֹתָם
הַשְּׂרָפִים.

יִרְיעוּת הַמִּשְׁכָּן שְׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהֵם
סוּדוֹת עֲלֵיוֹנִים, סוּד הַשְּׁמַיִם,
וְהָרִי פְּרִיעָה (תהלים קד) נוּטָה שְׁמִים
פִּירִיעָה. וְהַסוּד שֶׁל זֶה בְּאוֹתוֹ
חֻשְׁבוֹן שְׁאֲמַרְנוּ. וְיֵשׁ יִרְיעוּת
שְׁאֲמַרְנוּ בְּסוּד אֶחָד, וְיֵשׁ יִרְיעוּת
בְּסוּד אַחֵר, וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד
שְׁלַמְעֵלָה. וְעַל כֵּן הַכֹּל הוּא כְּדִי
לְדַעַת חֲכֻמָּה שֶׁל כֹּל צַד וְצַד וְכֹל
דָּבָר וְדָבָר. וְעַל כֵּן מְבַחֵין אָדָם
בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין סוּד הַחֲכֻמָּה
וּבֵין דָּבָר שְׂאֵינוֹ עוֹמֵד בְּחֲכֻמָּה.
וּבְסוּד הַמִּדְיָה הָרִאשׁוֹנָה הָרִי
נִתְבָּאָר בְּכֻמָּה צְדָדִים הוּא.

הַסוּד הַזֶּה סוּד הָאֲרוֹן שְׁעוֹמֵד
בְּחֻשְׁבוֹן מִמָּה שֶׁהוּא נוּטִיל וּמִמָּה
שֶׁהוּא מְקַבֵּל וּמִמָּה שְׂיֵשׁ בּוֹ.
וּמִמָּה הוּא מְקַבֵּל? שֶׁהוּא שְׁנֵי
צְדָדִים, וְלוֹקַח מֵאוֹתָם שְׁנֵי
צְדָדִים. וְעַל כֵּף אִמָּה הֵיא בְּצַד זֶה
וְאִמָּה בְּצַד זֶה, וְחֻצֵי מִמֶּנּוּ.
וּמִשּׁוּם כֵּף, (שְׁמוֹת כ"ח) אֲמַתִּים וְחֻצֵי
אַרְפּוּ. אֲמַתִּים מִשְׁנֵי צְדָדִים, וְחֻצֵי
שְׁלוֹ, הָרִי זֶה בְּאַרְף. בְּרַחֲב וּבְגִבְיָה
אִמָּה וְחֻצֵי, אֶחָד מֵאוֹתוֹ צַד יוֹתֵר,
שְׁנוּטִיל כְּמוֹ שְׂיִמִּין וּשְׂמָאֵל, וְחֻצֵי
שְׁלוֹ. שְׁהָרִי אֵין שׁוּרְיָה הַדָּבָר אֲלָא
עַל דָּבָר, וּמִשּׁוּם כֵּף חֻצֵי בְּכֹל
חֻשְׁבוֹן וְחֻשְׁבוֹן, וּמִשּׁוּם כֵּף
הָאֲרוֹן מְקַבֵּל מֵהַכֹּל וְעוֹמֵד בְּסוּד
הַחֻשְׁבוֹן שֶׁל הַכֹּל.

וְהָרִי פְּרִיעָה, עַל מָה הוּא מְצַפֵּה
בְּזֻבָּה בְּפָנִים וּבְחוּץ, וְהָרִי הוּא

וְהָא אוּקְמוּהָ, עַל מָה אֵיהוּ מְחַפֵּינָא בְּדֵהֵבָא, לְגוֹ וּלְבַר, וְהָאֵי אֵיהוּ

שיעורא למיקם במדידו קדמא, וכלא קאים ברזא חדא. פתורא, פהאי גוונא דמדיד בההוא שיעורא קדמא.

שעור לעמד במדידה ראשונה? והכל עומד בסוד אחד. השלחן כמו כן, שמודד באותו השעור הראשון.

אבר האי מדידו דארונא, דקיימא ברזא דאורייתא, ובההוא משחתא קדמא דקאמר אבא, לית בה למעבד שיעורא תירי כמה דאיהו גלי ברזא לחכימי עליונין, למנדע בה רזא דחכמתא, לאבחנא בין טב לביש, בין חכמתא עלאה, לחכמתא אתרא. פלהו עובדין אחרנין, פלהו במדידו דאמה, בההוא משחתא, פר משחתא דחשן, דאיהו זרת, והא אוקמוה.

אבר מדידת הארון היו, שעומדת בסוד התורה ובאותה מדה ראשונה שאמר אבא, אין בה לעשות שעור יותר כמו שהוא גלה בסוד לחכמים העליונים לדעת בה את סוד החכמה, להבחין בין טוב לרע, בין חכמה עליונה לחכמה אחרת, פלם מעשים אחרים, פלם במדידת האמה באותה המדה, פרט למדת החשן שהיא זרת, והרי פרשה. בא וראה, הכתנת (אף על גב) של פלם נעשו בסוד הקדש, הכל הוא בסוד של שש, ובמעשה של שש, ועומד בשש. וכלם תקונים להתלבש ולהתקין בהם שש ובסוד של שש.

הא חזי, פתנת (אף על גב) דכלהו אתעבידו ברזא דקדושה, פלא איהו ברזא דשש, ובעובדא דשש, וקיימא בשש. וכלהו תקונין, לאתלבשא ולא תקנא בהו שש, וברזא דשש. וכלא ברזא דקו המדה. וקנה המדה בההוא מדידו דחזקאל, בגין דאיהו ביתא לאתקיימא (ג"א בגין דא ההוא ביתא לא איתקיימא) באתריה, באינון כותלין, באינון שורין, באינון פתחין, באינון דלתין, בגין למהוי כלא במדידו.

והכל בסוד של קו המדה. וקנה המדה באותה מדידת יחזקאל, משום שהוא בית להתקיים (משום זה הבית לא התקיים) במקומו באותם פתלים, באותן חומות, באותם פתחים ובאותן דלתות כדי להיות הכל במדידה.

אבר לזמנא דאתי, משחתא ההוא מה כתיב בה, (יחזקאל מא) ורחבה ונסבה למעלה למעלה. בשעתא דישרי למבני ביה האי קנה המדה, סלקא לעילא לעילא, לארפא ולפותיא, למהוי אתפשטותא דביתא בכל סטרין ולא ישגחון עליה לביש, כמה דאוקמוה, דכתיב, (זכריה ט) ודמשק מנוחתו. דהא בההוא זמנא דנא לא ישתכח בעלמא, בגין פך כלא אתקיים על קיומיה בקיומא שלים, כמה דאת אמר (שמואל ב ז) לא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לענותו וגו'.

לעתיד לבא מה פתוב באותה המדה? (יחזקאל מא) ורחבה ונסבה למעלה למעלה. בשעה שיתחילו לבנותה, קנה המדה הזה עולה למעלה למעלה, לארץ ולרחב, שתהיה התפשטות הבית לכל הצדדים ולא יסתכלו עליה לרע, כמו שבארנו, שכתוב (זכריה ט) ודמשק מנוחתו. שהרי באותו זמן לא ימצא דין בעולם, משום פך הכל מתקיים על מקומו בקיום שלם, כמו שזכרנו (שמואל ב ז) לא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לענותו וגו'.

ובא ראה, פל המדות וכל המדידות, פלן עומדות בעולם

ותא חזי, פל משחתין, וכל מדידן, פלהו

הַזֶּה, (וְכָל הַמִּדְרוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן הַזֶּה וְהַבַּיִת הַזֶּה, בְּיָד לְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּסוּד כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה, לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם שְׁלֹמֶעֱלָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד בְּסוּד אֶחָד. וּבָאוּת זְמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר לְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, אֲזַי יִמְצְאוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּסוּד אֶחָד, וּבְכוּדוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּכֵל, וְאֲזַי כְּתוּב (זְכוּרִיה יד) בַּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֲחֵרֵי וְאָמַר, (תְּהִלִּים כה) סוּד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. פְּסוּק זֶה הֵרִי פֶּרֶשׁוֹהוּ, אֲבָל סוּד ה' לִירְאָיו - אוֹתוֹ סוּד עֲלִיּוֹן שְׁעוֹמֵד בְּגִיּוֹנוֹת, (שְׁהוּא סְתוּם וְגַיּוֹ) לֹא עוֹמֵד אֲלָא לִירְאָיו, שֶׁהֵם יִרְאִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד, וְהֵם רְאוּיִים לְאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, וְשִׁיְהִי אוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים בְּגִיּוֹנוֹת וּבְנִסְתָּר כְּרְאוּי, מְשוּם שֶׁהֵם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם - הַסּוּד שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּבְרִית הַקְּדוֹשׁ, לְהוֹדִיעֵם, מְשוּם שֶׁהוּא מְקוּם שְׁעוֹמֵד לְהַגְלוֹת וּלְדַעַת.

וְעוֹד, סוּד ה' לִירְאָיו - שֶׁהֵם סוּדוֹת הָעוֹמְדִים בְּיִרְאָה, וְאוֹתָם יִרְאֵי חֵטָא יִרְאִים בָּהֶם בְּאוֹתָם סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם - לְדַעַת וּלְפָרֵשׁ דְּבָרִים, מְשוּם שֶׁאוֹתָם הַדְּבָרִים עוֹמְדִים לְפָרוּשׁ.

בֹּא וּרְאֵה, בְּאַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת נִחְקַק הָעוֹלָם וְהַתְּקַיִם, וְכֹלָם עֲטָרָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. כְּשִׁמְצֻטְרָפוֹת, עוֹלוֹת בְּאוֹתִיּוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה וְיִוְרְדוֹת לְמִטָּה, מִתְעַטְרוֹת בְּעֲטָרוֹת בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְיִכּוֹל לְהַתְּקַיֵּם.

אַחַר כֵּן יִצְאוּ הָאוֹתִיּוֹת וּבְכִרְאוּ אֶת הָעוֹלָם לְמַעְלָה וּמִטָּה, בְּעוֹלָם הַיְחָדוּ וּבְעוֹלָם הַפְּרוּד, וְנִקְרְאוּ (שֵׁר הַשִּׁירִים ב) הַרִי כְּתָר, הַרִי הַפְּרוּד

קַיִימִין בְּהַאי עֲלָמָא, (ס"א וְכָל מִדְרֵין דְּהַאי מְשַׁכְּנֵא וְהַאי בֵּיתָא כּוּלְהוּ) בְּגִין לְאַתְקַיִימָא הַאי עֲלָמָא, בְּרִזָּא דְגּוֹנוּא דְלַעֲיִלָּא, לְאַתְקַשְׂרָא הַאי עֲלָמָא בְּעֲלָמָא דְלַעֲיִלָּא, לְמַהוּי כְּלָא חַד בְּרִזָּא חַדָּא. וּבִבְהוּא זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר לְחַדְתּוּתֵי עֲלָמָא, כְּדִין יִשְׁתַּכְּחוּן כְּלָהוּ עֲלָמִין בְּרִזָּא חַדָּא, וְיִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכְלָא, וּכְדִין פְּתִיב, (זְכוּרִיה יד) בַּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה יי' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֲבַתְרִיה וְאָמַר, (תְּהִלִּים כה) סוּד יי' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. הַאי קְרָא הָא אוּקְמוּהָ, אֲבָל סוּד יי' לִירְאָיו, הַהוּא רִזָּא עֲלָאָה דְקַיִימָא בְּגִיּוֹנוֹ, (דְּאִיהוּ סְתוּם וְגַיּוֹ) לֹא קַיִימָא אֲלָא לִירְאָיו, דְּאִינוּן דְּחִלִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר, וְאִינוּן אֲתַחֲזוּן לְאִינוּן רִזִּין עֲלָאִין, וּלְמַהוּי אִינוּן רִזִּין עֲלָאִין בְּגִיּוֹנוֹ וּבְסִתְיִמּוֹ כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְּאִינוּן רִזִּין עֲלָאִין. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, רִזָּא דְאִיהוּ קַיִימָא בְּבְרִית קַיִימָא, לְהוֹדִיעֵם, בְּגִין דְאִיהוּ אֲתַר דְקַיִימָא לְגַלְאָה לְמַנְדַּע.

תּוֹ סוּד יי' לִירְאָיו, דְּאִינוּן רִזִּין דְקַיִימִין בְּדְחִילוֹ, וְאִינוּן דְּחִלִּי חֲטָאָה דְּחִלִּין בְּהוּ, כְּאִינוּן רִזִּין עֲלָאִין. אֲבָל וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: לְמַנְדַּע וּלְפָרֵשׁא מְלִין, בְּגִין דְּאִינוּן מְלִין דְקַיִימִין לְפָרֵשׁא.

הָא חֲזִי, בְּאַרְבָּעִין וּתְרִין אֲתוּוּן אֲתַגְלִיף עֲלָמָא, וְאַתְקַיִימִים. וְכֹלְהוּ עֲטָרָא דְשִׁמָּא קְדִישָׁא. כַּד מְצַטְרָפִין, סְלִקִּין בְּאַתּוּוֹי לַעֲיִלָּא, וְנַחֲתִין לְתַתָּא, מִתְעַטְרִין עֲטָרִין, בְּאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלָמָא, וְיִכִּיל לְאַתְקַיִימָא.

וְיִבְתַּר נְפָקוּ אֲתוּוּן וּבְרוּ עֲלָמָא לַעֲיִלָּא וְתַתָּא. בְּעֲלָמָא דִּיחֻדָּא, וּבְעֲלָמָא דְפְרוּדָּא, וְאַתְקְרוּן הַרִי כְּתָר, טוּרֵי דְפְרוּדָּא דְמִשְׁתַּקְיִין.

כד סטרא דדרום שארי לקרבא (ד' ר"ד ע"ב) בהדיה, וכדין מ'א נגדין, ובחילא דא דעילא, נגיד, כלא הוא בחידו.

ששקים, כשצד הדרום מתחיל לקרב אליו, ואז המים שופעים, ובכח הזה שלמעלה שופע, והכל הוא בשמחה.

כד מחשבה, סליק ברעו דחודה, מטמירא דכל טמירין, מטי ונגיד מגויה חד זיתרא, מתקרבין דא בדא, והא אוקמוה.

כשהמחשבה עולה ברצון של השמחה מטמיר כל הטמירים, מגיע ושופע מתוכה זהר אחד, ומתקרבים זה בזה, והרי פרשיה. ואותן ארבעים ושנים אותיות הן סוד עליון, ובהן נברא העולם העליון והעולם התחתון, והן הקיום וסוד כל העולמות. ועל שהן סוד העולמות, כתוב סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. זה סוד האותיות הנקוקות בהצנע, מפרשות בתקיותיהו בגלוי.

ואינון ארבעין ותרין אתון, אינון רזא עלאה, ובאינון אתברי עלמא עלאה ועלמא תתאה. ואינון קיומא ורזא דכל עלמין. ועל דאיהו רזא דעלמין, כתיב סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם. דא רזא, דאתון גליפין, טטקוטאי מסינטן בגלפוי באתגלייא.

כתוב ונתת אל חשן המשפט את האורים, והרי פרשיה. את האורים שמאירים סוד האספקלריה המאירה, זוהי תקינת השם הקדוש בסוד של ארבעים ושנים שבהן נבראו העולמות והיו משקעות בו. ואת התמים - סוד אותן האותיות שכוללות במקום האספקלריה שאינה מאירה, והיא מתנהגת (נאורה) בע"ב אותיות תקוקות, שהן סוד השם הקדוש, וכלן נקראות אורים ותמים.

כתוב ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים, והא אוקמוה. את האורים: דנהרין, רזא דאספקלריא דנהרא, ודא איהו גליפו דאתון דשמא קדישא, ברזא דארבעין ותרין, דבהו אתברין עלמין, והוו משקעין ביה. ואת התומים: רזא דאינון אתון, דכלילן באתר דאספקלריא דלא נהרא. ואיהי אתנהגא (ר"א אתנהרא) בע"ב אתון גליפין, דאינון רזא דשמא קדישא, וכלהו אקרון אורים ותומים.

בא וראה, כשאותן אותיות משקעות שם, באותו כח, מאירות אותיות אחרות בתקינת אותם שמות השבטים, ומאירים או נחשכים, והכל הוא בסוד אותן האותיות של השמות הקדושים כמו שאמרנו. ואותן האותיות של השמות הקדושים באות על סוד התורה, וכל העולמות באים (נבראו) בסוד של אלו האותיות. השמות הללו היו גנוזים משקעים שם, ובשמות השבטים היו האותיות שלהם בולטות למעלה. ועל פן הכל מסוד אותן האותיות, והכל בארנו.

הא חזי, כד אינון אתון משקעאן תמן, כההוא חילא, נהרין אתון אחרנין, בגליפו דאינון שמהן דשבטין, ונהרין או אתחשכאן, וכלא כההוא רזא דאינון אתון דשמהן קדישין כדקאמרן. ואינון אתון דשמהן קדישין, אינון אתין על רזא דאורייתא, וכלהו עלמין אתין (ס"א אתברין), ברזא דאלין אתון. אלין שמהן הוו גניזין משקעין תמן, ושמהן דשבטין הוו בלטין אתון דלהון לעילא. ועל דא כלא מרזא דאינון אתון, וכלא אוקימנא.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנַּחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

אורות הזהר

- א. ספר "תשובת הרשב"י"
- ב. ספר "נפלאות הזהר"
- ג. ספר "תהלות הזהר"
- ד. ספר "גאילת הרשב"י"
- ה. ספר "במחיצת הרשב"י"
- ו. ספר "מפעלות הזהר"
- ז. ספר "אור הרשב"י"
- ח. ספר "הזהר והערב רב"
- ט. ספר "זכותא דרשב"י"
- י. ספר "גימטריאות הזהר"
- יא. ספר "שער התקונים"
- יב. ספר "שירה וזמרה - בר יוחאי"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תשוב"א
אלול שנת תש"ע לפ"ק